

Una nova societat. Sí, podem

Una nueva sociedad. Sí, podemos

A New Society. Yes, We Can

Igual que la caiguda del Mur va precipitar el final de la Guerra Freda i va obrir les portes a un nou món globalitzat i interconnectat, la crisi financer desfermada el 2008 ha sacsejat els darrers pilars de la societat postindustrial i ha animat les reflexions sobre un canvi de model i d'actitud davant d'un món que presenta els primers síntomes de col·lapse. Les relacions entre els estats, els organismes multilaterals, les empreses, els centres de coneixement i la societat en general no s'han transformat a la mateixa velocitat que ho estan fent les relacions entre les persones i això ha augmentat la sensació de desconcert i desconfiança cap a unes

De la misma manera que la caída del Muro precipitó el final de la Guerra Fría y abrió las puertas a un nuevo mundo globalizado e interconectado, la crisis financiera desatada el 2008 ha sacudido los últimos pilares de la sociedad posindustrial y ha animado las reflexiones sobre un cambio de modelo y de actitud ante un mundo que presenta los primeros síntomas de colapso. Las relaciones entre los estados, los organismos multilaterales, las empresas, los centros de conocimiento y la sociedad en general no se han transformado a la misma velocidad que lo están haciendo las relaciones entre las personas, y ello ha aumentado

Just as the fall of the Wall precipitated the end of the Cold War and opened the way to a new globalised and interconnected world, the devastating financial crisis of 2008 has shaken the foundations of post-industrial society and provoked a lot of thought about changes to the current model and attitudes, in the face of a world showing the first symptoms of collapse. The speed of change in relations between states, multilateral organs, companies, centres of knowledge and society in general have not been matched in personal relations. This has increased the sense of confusion and distrust towards institutions which appear to refuse to

institucions aparentment negades per gestionar el canvi que la situació actual requereix.

Durant gairebé dues dècades, internet i la seva xarxa, la web, ha permès construir un món virtual divers instantàniament connectat (tot i les persistents barreres tecnològiques, lingüístiques, polítiques, de drets comercials, d'alfabetització digital i d'accésibilitat) que s'ha avançat als canvis organitzatius del món real i que, gràcies a les noves possibilitats de les eines col·laboratives (l'anomenada Web 2.0), ha aconseguit uns nivells de participació i universalització del coneixement impensables per als fundadors de Nacions Unides i els promotores de

la Declaració Universal dels Drets Humans, de la qual s'acaben de complir 60 anys.

És lícit preguntar-se si la xarxa ha tornat la democràcia a la societat o si ha estat la pròpia societat la que, en benefici de la globalització i de la necessitat de construir un nou ordre amb noves relacions i regles del joc, ha aprofitat la xarxa per créixer en democràcia. Sigui quina sigui la resposta, el canvi de líder a l'encara superpotència, els Estats Units, ha demostrat que el camp de batalla de les relacions poder-media-societat s'ha traslladat a la xarxa.

Manuel Castells i Ethan Zuckerman destaquen que l'activitat desbordant de Barack

la sensación de desconcierto y desconfianza hacia unas instituciones aparentemente negadas para gestionar el cambio que la situación actual requiere.

Durante casi dos décadas, internet y su red, la web, ha permitido construir un mundo virtual diverso instantáneamente conectado (a pesar de las persistentes barreras tecnológicas, lingüísticas, políticas, de derechos comerciales, de alfabetización digital y de accesibilidad) que se ha avanzado a los cambios organizativos del mundo real y que, gracias a las nuevas posibilidades de las herramientas colaborativas (la llamada Web 2.0), ha conseguido unos niveles

de participación y universalización del conocimiento impensables para los fundadores de Naciones Unidas y los promotores de la Declaración Universal de los Derechos Humanos, de la que acaban de cumplirse 60 años.

Es lícito preguntarse si la red ha devuelto la democracia a la sociedad o si ha sido la propia sociedad la que, en beneficio de la globalización y de la necesidad de construir un nuevo orden con nuevas relaciones y reglas del juego, ha aprovechado la red para crecer en democracia. Sea cual sea la respuesta, el cambio de líder en la aún superpotencia, Estados Unidos, ha demostrado que el campo de batalla

implement the change which the current situation demands.

For almost two decades, the Internet and its network, the Web, has enabled the construction of a diverse, instantly-connected virtual world (despite the persistent hindrance of technological, linguistic, political, commercial rights, digital literacy and accessibility barriers) which has advanced to the organisational changes in the real world and which, thanks to the new possibilities offered by collaborative tools (the so called Web 2.0) has achieved levels of participation and of the universalisation of knowledge that were unimaginable to the founders of

the United Nations and the promoters of the Universal Declaration of Human Rights, which has just celebrated its 60th anniversary.

It is a valid question to ask whether the net has returned democracy to society or if it was society itself, benefitting globalisation and the need to construct a new order with new relations and rules of play, which has taken advantage of the net to grow in democracy. Whatever the answer, the recent change of leader in what remains a superpower, the United States, has proved that the battlefield in power-media-society relations has been transferred to the net.

Obama a la xarxa no només li ha garantit una major difusió i popularitat, sinó que ha permès als seus simpatitzants expressar i compartir les raons per les quals creien fermament en el missatge del canvi. El "Yes, we can" no hauria arrelat tant als Estats Units i arreu del món si no fos per internet, uns assessors que saben

>>

de las relaciones poder-media-sociedad se ha trasladado a la red.

Manuel Castells y Ethan Zuckerman destacan que la actividad desbordante de Barack Obama en la red no sólo le ha garantizado una mayor difusión y popularidad, sino que ha permitido a sus simpatizantes expresar y compartir las razones por las que creían firmemente en el mensaje del cambio. El "Yes, we can" no habría arraigado tanto en Estados Unidos ni en el mundo entero si no hubiera sido por internet, por unos asesores que saben moverse en los entornos políticos virtuales y por un electorado que pertenece a la generación de los videojue-

>>

Manuel Castells and Ethan Zuckerman underline the fact that Barack Obama's overwhelming activity on the net not only guaranteed him greater spread and popularity but also allowed his supporters to express and share their reasons for believing firmly in his message of change. "Yes, we can" would not have had such an impact in the United States, or in the world at large, if it had not been for the Internet, for advisors who know how to operate in the environment of virtual politics, and an electorate which is part of the generation which grew up with video games and navigating on the World Wide Web.

>>

Director: Eric Hauck
Director acadèmic: Josep Lladós
Directora d'art: Tere Guix
Coordinadores editorials:
Rosa Mercader i Lali Sandiumenge
Realització editorial: Iñizácer edicions

Redactora en cap: Ester Medico
Redactors: Marta Espar, Leo Ruffini,
Lali Sandiumenge
Redacció Món UOC: Jose Medina,
Lluís Rius, Anna Torres, Cristóbal Zamora

Col·laboradors: Óscar Aguer,
Lluís Bassets, Mustapha Cherif,
Frederic Eckhard, Josep Lladós,
Antoni Meseguer, Albert Puig,
Ramon Ribera, Xavier Rubert de Ventós,
Elisabet Ruiz, Jaume Subirana,
Joan Torrent, Jordi Vilaseca

Il·lustracions: Joan Negrescolor
Fotografia: David Campos
i Joan Roca de Viñals
Infografies: Marta Sagarra

Maquetació: Miriam Suso
Traducció: Mary Black, Abel Camprubí,
Ferran Esteve, Maria Faidella
Impressió: Syl
Tiratge: 55.000 exemplars

**Una publicació de l'Àrea
de Comunicació de la UOC**
Av. Tibidabo, 39-43
08035 Barcelona
Tel. 93 253 23 00
www.uoc.edu
walkin@uoc.edu

Subscripcions:
walkin@uoc.edu

Dipòsit legal: B-54843-08
ISSN: 2013-2549

Si no s'indica el contrari, els textos, fotografies i il·lustracions de Walk In estan subjectes a una llicència de reconeixement no comercial i sense obres derivades (3.0 Espanya) de Creative Commons. Es poden copiar, distribuir i comunicar públicament sempre que es citi l'autor i el nom de la revista, i no se'n faci ús comercial ni obra derivada. Consulteu la llicència completa a creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/deed.ca

«
moure's en els entorns polítics virtuals i un electorat que pertany a la generació dels videojocs, que ha crescut navegant per la World Wide Web.

El fundador de les tres w, Tim Berners-Lee, conscient que la xarxa és molt jove, que no hem explotat totes les seves possibilitats, que encara no és accessible ni comprensible per a tothom, que s'ha convertit en l'escenari on primer succeeixen els esdeveniments, advoca per una autoregulació de la xarxa i defensa aferrissadament la seva neutralitat. "Potser no som conscients de fins a quin punt la neutralitat és vital per a la democràcia, per al lliure mercat

Imma Tubella | Rectora de la UOC

gos, que ha crecido navegando por la World Wide Web.

El fundador de las tres w, Tim Berners-Lee, conscient de que la red es muy joven, de que no hemos explotado todas sus posibilidades, de que aún no es accesible ni comprensible para todo el mundo, de que se ha convertido en el escenario donde primero suceden los acontecimientos, aboga por una autorregulación de la red y defiende obstinadamente su neutralidad. "Tal vez no seamos conscientes de hasta qué punto la neutralidad es vital para la democracia, para el libre mercado y, en general, para una sociedad sana", alerta. Sir Tim

Imma Tubella | Rectora de la UOC

The WWW founder, Timothy Berners-Lee, aware that the net is still very young and that we have not yet explored all of its possibilities, that it is still neither accessible nor comprehensible to everyone, and that it has become the stage upon which events first take place, advocates self-regulation of the net and fiercely defends its neutrality. "We may not be conscious of the degree to which neutrality is vital to democracy, to the free market and generally, to a healthy society," he warns. Sir Tim is fighting for universal access to the Web and is convinced that soon we will have computers that understand the information that we download

from the Internet. Until that happens we have to remain vigilant that we do not commit the same errors on the net which led to the division, colonization and exploitation of the planet's resources. We have the opportunity to globalize knowledge and construct, with it, a society that is more free, democratic and well off. Yes, we can, so long as we do not forget that the collective we is more important than I. ■

Imma Tubella | President of the UOC